

διὰ τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην, ἤλθε νὰ λάβῃ τὰς τελευταίας διαταγὰς σας, καὶ σὰς ἐρώτησε τί θέλετε νὰ σὰς φέρῃ ἐνθύμημα;

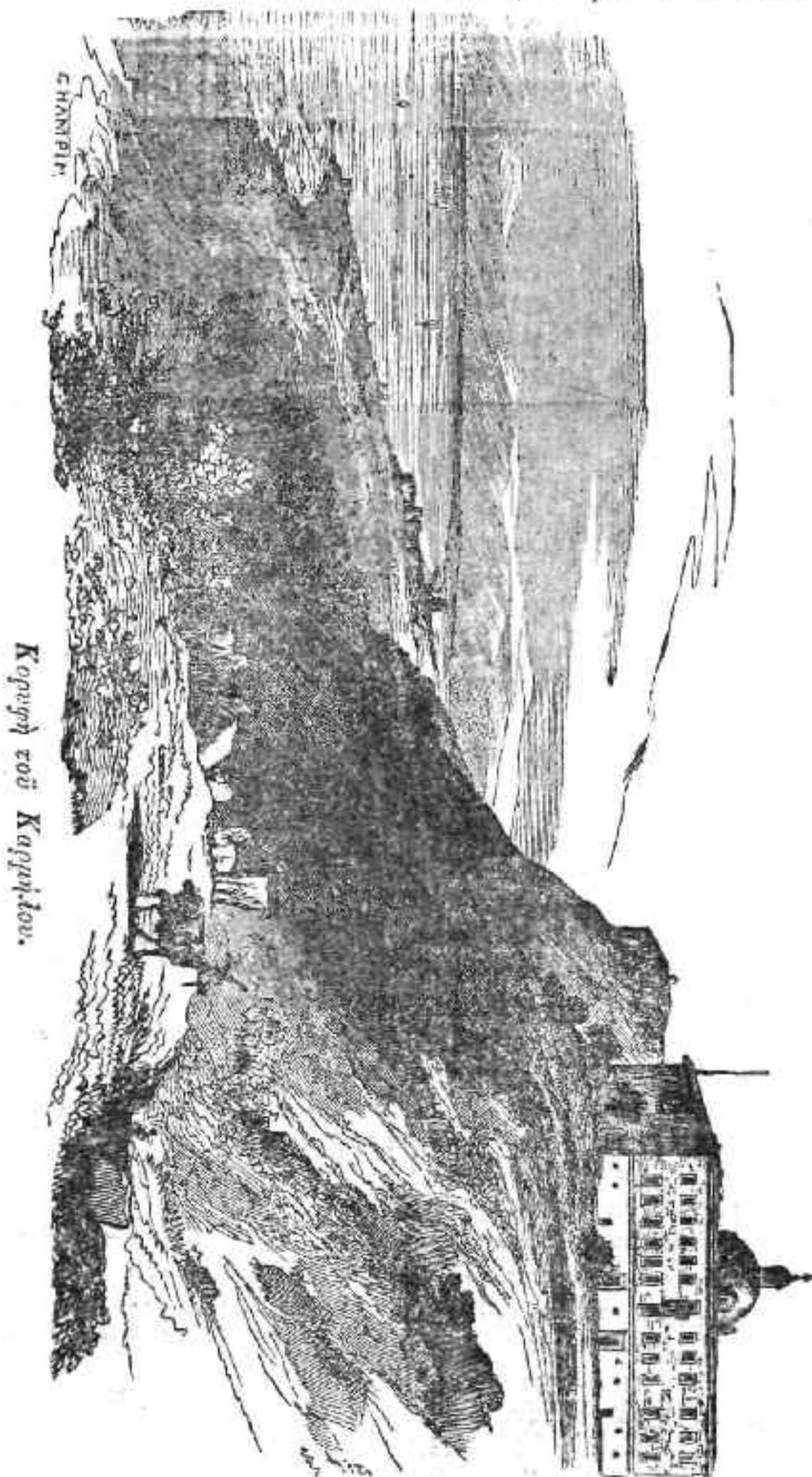
— Ἰερὰ λείψανα ἢ θρησκευτικὰ κειμήλια, εἵπατε, δὲν θέλετε νὰ δεχθῆτε ἀπὸ χειρὰ βέβηλον. Δύναμαι ἔμως νὰ σὰς φέρω κέδρους τινὰς τοῦ Λιβάνου διὰ τὸν κηπὸν σας εἰς Κηρισίαν, ἢ πάνθηρά τινα, ἢλέοντα τοῦ Καρμήλου, ἢ ἄλλο τι σπάνιον θηρίον διὰ τὴν αὐλήν σας.

Τὸ ἐπισυντημμένον κιβώτιον περιέχει τὴν ἀποκρίσιν τῆς διαταγῆς σας.

Τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου δὲν τὰς στέλλω, ἀλλὰ κέδρους σχεδὸν πλέον δὲν ἔχει ὁ Λίβανος.

Ἐνα πάνθηρα ἤκουσα περιφερόμενον εἰς τὸν Λίβανον τὰς φάραγγας, καὶ ἐπεμψα Ἄραβα νὰ με εὖ συλλάβῃ. Ἄλλ' ὁ πάνθηρ συνέλαβεν αὐτὸς τὸν Ἄραβα καὶ τὸν ἔφαγεν.

Ἡ μόνη μου ἐλπίς ἐταλαντεύετο λοιπὸν ἐπὶ τῇ

Κορυφή τοῦ Καρμήλου.

φυλῆς τῶν λεόντων, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐπέπρωτο νὰ φουσθῇ. Ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν Ἰώπην πεπεισμένος ὅτι ἑκατὸν βήματα δὲν θέλω προβῆ χωρὶς ν' ἀπαντήσω ἕνα τῶν ἀπογόνων τοῦ ἰσχυροτέρου τῶν θηρίων, ὃ ἐσπάραξεν ὁ Σαμφὼν, ἀλλὰ διέτρεξα μάλιστα τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Γαλιλαίας, καὶ πολλάκις ἐφθόνησα τὴν τύχην τοῦ Δανιὴλ ὅστις ἄκων εἶχε τόσῃν εἰς τὸν βόθρον τοῦ ἀφθονίαν λεόντων

ἐνῶ ἐγὼ ἕνα ἐζήτηον καὶ δὲν τὸν εὗρισκον. Ἀπὸ τῆς πελπισίαν ὅτι ἐπέστρεφον μὲ τὰς χεῖρας κενὰς, θα ἴρηπτόμην, πιστεύσατέ με, νὰ πνιγῶ εἰς τὴν Ἀσρατίνην, ἂν τὰ παχέα αὐτῆς ὕδατα δὲν εἶχον τὴν ἰδιότητα νὰ κρατῶσι τὰ σώματα ἐπιπλέοντα. Ἀπεφάσισα τοῦλάχιστον νὰ μὴν ἐπιστρέψω χωρὶς μετὰ τὸ Θαβὼρ καὶ τὸν Λίβανον νὰ ἐπισκεφθῶ τελευταῖον τὸν Καρμήλον, καὶ νὰ ζητήσω τὰ θηρία ὅσα κρύπτονται καὶ